

IV. Az egyházközség adózási viszonyai

1. Mennyi volt az adózók száma 1918-ban s mennyi ma?

Az egyházközségben volt adózó 1918-ban 104 és 1930 december 31-én van 166 mind természetes szaporodás következtében. Egyházközségünkben a lelkész Takács József távozott el 1922 június 30-án Marosgombásra, mivel oda választott meg lelképásztornak. Egész kepes van 130 s fél kepes van 36. Egész kepes 1930-ban fizetett a papi fizetésbe egy litervéka/20 l/ tiszta búzát 70 lej értékben, ½ litervéka kukoricát 25 lej értékben és ¼ köbméter tűzifát 50 lej értékben. A fél kepesek mindennek felét. Egyházi közravalt egész kepes 120 lejt, félkepes pedig 60 lejt.

Általában véve itt az van közsökásban, hogy aki özvegy az már félkepes és mindenféle ravatalnak csak a felét fizeti, nem tekintve vagyoni helyzetét sem.

Az 1898-ban hozott törvény szerint az állam kiegészítette minden lelkész fizetését 1600 koronára s ez Magyarlétán a híveket tehermentesítette a kepe fizetése alól, amibe a hívek természetesen nagy örömmel mentek bele, mert eddig meglehetősen fizettek a lelkésznek. Minden örökséges gazda fizetett egy kalangya (26 kéve) búzát, 45 literkupa zabot, egy szekér tűzifát és 48 fillért. Aki örökséget nem bírt az 45 literkupa búzát fizetett, 45 literkupa zabot, 1 szekér tűzifát és 48 fillért. A félkepesek 22 literkupa búzát, 22 literkupa zabot, ½ szekér fát és 24 fillért fizettek. Bizony örömmel mentek bele a változásba, mely őket mentesítette a teher alól. Ez a hívek részéről való nemfizetés megmaradt egész 1917-ig, mikor is az egyházi főhatóság intézkedése folytán a lelkész részére évi 500 Korona drágasági segélyt állapítanak meg, amelyet fizetnek is a hívek.

Megváltozik a helyzet egészen, amikor Takács József lelkész eltávozásával megüresedik a lelkészi állás és a főhatóság nem engedélyez addig pályázatot a lelkészi állásra, amíg a hívek a lelkész megélhetését nem biztosítják. Az egyházközség hívei bizony nehezen tudnak belemenni a már nagyon is elfeledett adózásba, de amikor látják, hogy így papjuk semmiképpen sem lesz, előbb 25 lej felajánlásával próbálkoznak, ami kitett volna évi 3000-3200 lej papi fizetést. Természetesen a főhatóság ezt az összeget nagyon csekélynek találta, mert ebből a kevés fizetésből bizony még „az Úr szolgálja” sem tudott volna megélni. Így vállalták a hívek a ma is érvényben levő papi kepe fizetését. Ezt a fizetést ma rendszeren és pontosan fizeti csaknem minden egyházttag, ami azért is helyes, hogy a nép érezze a lelkészi fizetésnek a terhét, mert akkor belátja, hogy a lelkész érette van, akit neki kell fizetnie és nem az államnak teljesen.

2. Tanítók kerületi segélyei

Mivel községünkben csak magyar tannyelvű állami iskola van, így reánk nézve ez a kérdés tárgytalan lévén ott kerületi segély, ott ahol van református felekezeti iskola. A felekezeti iskola felállítása egyházközségünknek is el volt rendelve, de lakáshiány miatt a beállítás nem volt keresztülvihető.

3. Papok államsegélyei

Bizony a lelkészek a háború s az azt követő forradalmi időszak alatt anyagilag csaknem teljesen tönkrementek. A magyar éra alatt a lelkészek rendszeren megkapták az államtól járó illetményeiket, azonban amikor kitört a forradalom az államsegély megszűnt. Az új impérium alatt csak 1921 júniusában kapta meg a lelkész az államtól fizetését egy évre visszamenőleg 1920 júniusáig. Ettől az időszaktól kezdve fizeti is az állam rendszeren egészen 1922 júniusáig, vagyis Takács József lelkész eltávozásáig. Akkor a lelkészi állás megüresedésével az államsegély is megszűnt, mindaddig amíg a lelkészi állás betöltetett, aminek megtörténtével újra folyósítva lett az állami fizetés, mind a jelen évig. Hogy meddig azt, ki tudja előre?